

Χαρούμενη Γιορτή των Γραμμάτων και του Γραπτού Λόγου

Автор(и): Растителна защита
Дата: 24.05.2021 Брой: 5/2021

Σε μία από τις πιο όμορφες γιορτές – 24 Μαΐου, την Ημέρα των Αγίων Αδελφών Κυρίλλου και Μεθοδίου, των γραμμάτων, του λόγου και της γλώσσας, θα γυρίσουμε πίσω σε εκείνους τους μακρινούς καιρούς όπου η βουλγαρική αγροτική επιστήμη αναδύοταν στο χαρτί.

Όπως καταγράφεται στο Ταμείο της Κεντρικής Αγροτικής Βιβλιοθήκης, η πρώτη περιοδική εφημερίδα με αγροτικά θέματα είναι το «Στούπαν» – μια αγροτική και οικονομική εφημερίδα. Αρχίσε να εκδίδεται στο μακρινό έτος 1874 στο Βιντίν από τον Ντίμο Χράνοφ, ο οποίος, αφού διέκοψε την καριέρα του ως δάσκαλος στο Ραζγκράντ, συνέχισε την εκπαίδευσή του στη γεωργική σχολή του Κρίζεβτσι, στο Βασίλειο της Κροατίας και Σλαβονίας. Στη συνέχεια, μαζί με τον Μιχαλάκη Γεωργιέφ, απέκτησε ανώτερη εκπαίδευση στη Γεωργική

Ακαδημία της πόλης Τάμπορ, στην Αυστροουγγρική Βοημία. Το πρώτο τεύχος της εφημερίδας εμφανίστηκε με τον υπότιτλο «Αγροτική και Οικονομική Εφημερίδα» την 1η Ιανουαρίου 1874. Αρχικά, η αγροτική εφημερίδα εκδιδόταν στη Βουλγαρία, και από τον Ιούνιο του 1875 στο Ρούσε και το Βουκουρέστι (στο τυπογραφείο του Λιούμπεν Καραβέλοφ, στο οποίο ο Ντίμο Χράνοφ ήταν συντάκτης) μέχρι το 1876, όταν έπαψε να εκδίδεται λόγω των επαναστατικών γεγονότων που συνέβησαν στη Βουλγαρία.

Στις 1 Ιουνίου 1874, στο 6ο τεύχος, στο άρθρο «Δημόσια σχολεία σε σχέση με τη γεωργία» ο συγγραφέας δίνει πολύτιμες συμβουλές για την ανάπτυξη της αγροτικής εκπαίδευσης, διότι «τα σχολεία είναι ένα από τα κύρια μέσα με τα οποία ένα έθνος μπορεί να προοδεύσει όχι μόνο πνευματικά και διανοητικά, αλλά και υλικά· επομένως, κι εμείς, χωρίς αυτά (τα σχολεία), δεν μπορούμε να επιτύχουμε πλήρως τον επιθυμητό στόχο και από αγροτική και οικονομική άποψη».

Το περιεχόμενο της δημοσίευσης είναι γεμάτο με αγροτικά θέματα σχετικά με την εποχή της: γεωργία, κτηνοτροφία, μεταξοκαλλιέργεια, μελισσοκομία, «συνεργασία», «οικιακή οικονομία» και, γενικά, «αγροτική οικονομία». Μέχρι να παύσει να εκδίδεται, η εφημερίδα διατήρησε αυτήν την εκδοτική πολιτική και δημοσίευε άρθρα σχετικά με την ανάπτυξη της γεωργίας, οικονομικές ειδήσεις, καθώς και κριτικές βιβλίων.

Ανάμεσα στους ενεργούς συνεργάτες ήταν οι Στέφαν Μπόμπτσεφ, Μιχαλάκης Γεωργιέφ, Κράστιο Μίρσκι, Τόντορ Στάντσεφ, Νικόλα Σούκναροφ, Σπάς Τούμπαροφ και άλλοι. Χάρη στο χρήσιμο περιεχόμενό της, το «Στούπαν» διανεμόταν με συνδρομή όχι μόνο στο Βιντίβ, αλλά και σε άλλους οικισμούς της χώρας.

Το Μάιο του 2006, η συντεχνία των δημοσιογράφων του Βιντίβ, με πρωτοβουλία της εφημερίδας «Νιέ», ανέγειρε ένα μνημείο στους πρώτους εφημεριδοπαραγωγούς της πόλης μπροστά από την Σταμπόλ Καπιά.

Ένα μεγάλο μέρος των διδακτικών βοηθημάτων που υποστήριξαν τους πρώτους δασκάλους και μαθητές των αγροτικών επιστημών στη χώρα μας γράφτηκαν και εκδόθηκαν από τον πατέρα και τον γιο Στρίμπρνι.

Ο Βάτσλαβ Στρίμπρνι ήταν Τσέχος-Βούλγαρος βοτανολόγος, δάσκαλος και κηπουρός, ο οποίος θεωρείται ο ιδρυτής της οπωροκαλλιέργειας, της λαχανικής παραγωγής, της μελισσοκομίας και της τοπιοτεχνίας στη Νότια Βουλγαρία. Ήταν ο πρώτος που εισήγαγε την καλλιέργεια φραουλών και σπαραγγιών στη Βουλγαρία. Γεννημένος στα τσέχικα εδάφη και έχοντας αποκτήσει εκτεταμένη αγροτική εμπειρία στα ιστορικά πάρκα και κήπους του Κόμη Κίνσκι, το 1883 προσκαλέστηκε ως δάσκαλος στη Γεωργική Σχολή του

Σαντόβο, όπου εργάστηκε για 37 χρόνια. Δημιούργησε ένα σχολικό κήπο ποικιλιών και το πάρκο γύρω από το σχολείο.

Κατόρθωσε να δημιουργήσει μεγάλες συλλογές φυταρίων με διάφορα είδη φυτών· δυστυχώς, ένα μέρος τους καταστράφηκε κατά τον βομβαρδισμό της Σόφιας στον Δεύτερο Παγκόσμιο Πόλεμο, ενώ τα επιζώντα διατηρούνται στο Βοτανικό Ινστιτούτο του Πανεπιστημίου Καρόλου στην Πράγα, στο Ινστιτούτο Βιοποικιλότητας και Έρευνας Οικοσυστημάτων της Βουλγαρικής Ακαδημίας Επιστημών, στο Τμήμα Βοτανικής της Σχολής Βιολογίας του Πανεπιστημίου της Σόφιας και στο Γεωπονικό Πανεπιστήμιο του Πλόβντιβ.

Το «Κηπουρική – Οπωροκαλλιέργεια» είναι το εγχειρίδιο που χρησιμοποίησε ο Βάτσαλαβ Στρίμπρι – δάσκαλος και κηπουρός στη Δημόσια Πρακτική Γεωργική Σχολή στο χωριό Σαντόβο κοντά στην πόλη Πλόβντιβ. Το έτος είναι 1888, και η έκδοση παράγεται από τη σχολική ζινκογραφία, όμορφα εικονογραφημένη.

Έγραψε πάνω από 25 εγχειρίδια για οπωροκαλλιέργεια, κηπουρική, ανθοκομία και πρακτικά εγχειρίδια. Είναι συγγραφέας περίπου 50 άρθρων για διάφορα αγροτικά ζητήματα, που δημοσιεύτηκαν κυρίως στο περιοδικό «Σαντόβο» και την εφημερίδα «Οράλο».

Ο γιος του, Βεντσέσλαβ Στρίμπρνι, συνέχισε το έργο του, αλλά αφιερώθηκε σε μια άλλη περιοχή της χώρας – το Πλέβεν. Το 1910 διορίστηκε ως δάσκαλος στη Γεωργική Σχολή στο «Ομπράζιτσοβ Τσίφλικ» κοντά στο Ρούσε. Στη συνέχεια, ήταν διαδοχικά δάσκαλος στη Σχολή Αμπелουργίας και Οινολογίας του Πλέβεν (1911) και δάσκαλος στο Σαντόβο (1914). Το 1916 επέστρεψε για άλλη μια φορά στο Πλέντεν και παρέμεινε να εργαστεί εκεί για 36 χρόνια, μέχρι το 1948. Ηγήθηκε του Μουσείου Κυνηγίου και Φυσικής Ιστορίας στην πόλη μετά το 1924 και ήταν μέλος της επιτροπής σύνταξης του περιοδικού «Λοζάρσκι Πρέγκλεντ» (Επιθεώρηση Αμπелουργίας), που εκδιδόταν στο Πλέβεν κατά την περίοδο 1930 – 1937.

Είναι συγγραφέας εγχειριδίων και εγχειριδίων για την ανθοκομία, την κηπουρική και την οπωροκαλλιέργεια.

Μία από τις γνωστές του μονογραφίες είναι ο «Οδηγός Οπωροκαλλιέργειας» (1921), καθώς και άλλα έργα αφιερωμένα στη χλωρίδα και πανίδα του Πλέβεν και των περιχώρων του.

Έκανε σημαντική συμβολή στη δημιουργία πάρκων και θερμοκηπίων στις γεωργικές σχολές όπου δίδασκε. Κατόρθωσε να συστηματοποιήσει περισσότερα από 150 είδη που ανήκουν σε 40 βοτανικές οικογένειες.